

Tā kā šajā lietā runa ir par līgumiem, kuriem ir acīmredzama pārrobežu nozīme, nepārskatāmā veidā piešķirot līguma slēgšanas tiesības, papildus Direktīvās 92/50/EEK un 2004/18/EK paredzētajiem pienākumiem, ir pārkāpti arī EK līgumā paredzētie vispārīgie brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības principi.

Neatliekamās palīdzības pakalpojumi tāpat kā transporta pakalpojumi un ārstniecības pakalpojumi neatliekamās medicīniskās palīdzības kontekstā neietilpst EKL 45. pantā, lasot to kopā ar EKL 55. pantu, paredzētajos izņēmuma noteikumos, saskaņā ar kuriem attiecībā uz konkrētām dalībvalstīm EK līguma nodaļu par tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību nepiemēro tādās darbības jomās, kas attiecīgās valstīs kaut netieši ir saistītas ar valsts varas īstenošanu. EK līguma 45. pantā paredzētais izņēmuma noteikums, kas kā izņēmums no pamatbrīvībām ir interpretējams šauri, attiecas vienīgi uz tām darbībām, kas pašas par sevi ir uzskatāmas par tiešu un konkrētu līdzdalību valsts varas īstenošanā. Uz jautājumu par to, vai pastāv valsts varas īstenošana, nevar atbildēt, atsaucoties uz attiecīgās darbības publisko tiesību raksturu, bet noteicoša drīzāk ir iespēja izmantot valsts varu un piespiedu mehānismu pret pilsoņiem.

Komisija ir pārliecināta, ka līgumu slēgšanas tiesību neatliekamās palīdzības jomā piešķiršanas praksi, pat tad, ja piedalās arī ārvalstīs dibināti pakalpojumu sniedzēji, ir iespējams organizēt tādā veidā, ka visā valsts teritorijā tiek nodrošināti visaptveroši, ātri un augstas kvalitātes neatliekamās palīdzības pakalpojumi.

(¹) OV L 209, 1. lpp.

(²) OV L 134, 114. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 29. aprīlī iesniegusi Eiropas Kopienu Komisija par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 14. februāra spriedumu lietā T-351/05 *Provincia di Imperia*/Komisija

(Lieta C-183/08 P)

(2008/C 209/28)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Martin un L. Flynn)

Cits lietas dalībnieks: *Provincia di Imperia*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. februāra spriedumu lietā T-351/05;
- atzīt par nepieņemamu minētajā lietā *Provincia di Imperia* celto prasību;
- piespriet *Provincia di Imperia* atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus šajā lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Savā apelācijas sūdzībā Komisija iebilst, ka pārsūdzētajā spriedumā neesot ņemti vērā pieņemamības nosacījumi, kas izvirzīti saskaņā ar EKL 230. pantu celtai prasībai atcelt tiesību aktu, proti, tajā tiek atzīts, ka prasītājam pirmajā instancē bijusi interese celt prasību. Fiziskas vai juridiskas personas celta prasība atcelt tiesību aktu ir pieņemama tikai tad, ja attiecīgās prasības iznākumā tās cēlējs var gūt kādu labumu. Šajā gadījumā prasītājas prasība ir acīmredzami nepieņemama, tā kā no paša sprieduma par apstrīdētā akta atcelšanu minētais lietas dalībnieks nebūt nevar gūt kādu "labumu". Subsīdijas piešķiršana faktiski ir Komisijas devīguma izpausme, un līdz ar to pretendents, kas atsaucas uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus, nav nekādu prasījuma tiesību uz šādas subsīdijas saņemšanu.

Pakārtoti Komisija apgalvo, ka pat gadījumā, ja interese celt prasību prasītājam pirmajā instancē būtu bijusi dienā, kad tā cēla savu prasību, tā katrā ziņā būtu zudusi dienā, kad tika pasludināts apstrīdētais spriedums, tā kā uzaicinājumam iesniegt piedāvājumus paredzētais budžets jau bija iztērēts un programma bija noslēgusies.

Apelācijas sūdzība, ko 2008. gada 16. maijā iesniegusi *American Clothing Associates SA* par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 28. februāra spriedumu lietā T-215/06 *American Clothing Associates SA/ITSB*

(Lieta C-202/08 P)

(2008/C 209/29)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *American Clothing Associates SA* (pārstāvji — P. Maeyaert, N. Clarembeaux un C. De Keersmaeker, avocats)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu, ciktāl ar to nolemts, ka ITSB Apelāciju pirmā padome nav pārkāpusi Regulas par Kopienas preču zīmi (¹) 7. panta 1. punkta h) apakšpunktu, pieņemot 2006. gada 4. maija lēmumu (lieta R 1463/2005-1) saistībā ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. klasē — “āda un ādas imitācijas, izstrādājumi no šiem materiāliem, kas nav ietverti citās klasēs; zvērādas; ceļasomas un čemo-dāni; lietussargi, saulesargi un spieķi; pātagas, zirglietas un sedlinieku izstrādājumi” un 25. klasē — “apģērbī, apavi, galvassegas”;
- piespriest ITSB atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savu apelāciju pamatojot izvirza vienu vienīgu pamatu, kas saistīts ar Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta h) apakšpunkta un 1983. gada 20. marta Parīzes Konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību ar grozījumiem un labojumiem (²) 6.b panta 1. punkta a) apakšpunktu, pārkāpumu. Šis pamats būtībā ir balstīts uz četriem argumentiem.

Ar savu pirmo argumentu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka spriedumā, novērtējot valsts simbola aizsardzības apjomu, nav ņemta vērā valsts simbola pamatfunkcija. Valsts simbols faktiski piederot pie valsts identitātes un suverenitātes simboliem, izpildot tos atbilstoši mākslas valodai un precīzai zinātnei, kuras ir raksturīgas heraldikai. Lai kā arī nebūtu, tādējādi atteikties simbolu reģistrēt kā preču zīmi vai preču zīmes elementu var vienīgi tad, ja tas var iespaidot valsts identitāti vai suverenitāti. Savukārt valsts simbolam līdzīga apzīmējuma, kam nepiemīt vai piemīt tikai dažas heraldikas pazīmes, vienkārša izmantošana par preču zīmes elementu, pēc sava rakstura nav tāda, kas varētu iespaidot šī simbola pamatfunkciju.

Ar savu otro argumentu apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā nav ņēmusi vērā valsts simbola heraldisko iezīmju atbilstību, izlemjot, ka, izmantojot vienu un to pašu heraldisko aprakstu, ir iespējami vairāki viena un tā paša simbola mākslinieciski risinājumi. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Parīzes Konvencijas 6.b panta 1. punkta a) apakšpunkts un jēdziens “atdarinājums no heraldikas viedokļa” paredz aizsargāt nevis simbolu kā tādu, bet konkrētu māksliniecisku risinājumu vai konkrētu grafisku darbu, kas izriet

no noteikumu, kas regulē heraldikas mākslu un zinātnei, īstenošanas.

Ar savu trešo argumentu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētajā spriedumā nav ņemts vērā jēdziena “atdarinājums no heraldikas viedokļa” apjoms un tādējādi nostiprināta tāda Regulas par Kopienas preču zīmi un Parīzes Konvencijas interpretācija, kas attiecīgajām dalībvalstīm piešķir gandrīz absolūtu monopolu uz apzīmējumiem, kam nav heraldikas iezīmju vai nav īpaši izteiktu heraldikas iezīmju attiecībā uz to reģistrāciju vai izmantošanu par preču zīmes elementu.

Ar savu ceturto argumentu apelācijas sūdzības iesniedzēja visbeidzot pārmet Pirmās instances tiesai, ka tā uzreiz kā neatbilstošus noraidījusi noteiktus apstākļus, kas attiecās uz izskatāmo gadījumu, tādus kā raksturs, kāds ir heraldiskajām iezīmēm, kuru aizsardzība izvirzīta, preču zīmes, kura kā elementu ietver valsts simbolu vai tā atdarinājumu, izraisītais kopējais iespaids, attiecīgā valsts simbola izcelsmes valstī piešķirtā aizsardzība vai attiecīgās preču zīmes izmantošanas nosacījumi.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

(²) Apvienoto Nāciju Līgumu Sērija, 828. sēj., Nr. 11847, 108. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Umweltsenat (Austrija) 2008. gada 19. maija rīkojumu — Umweltanwalt von Kärnten/Kärntner Landesregierung, Alpe Adria Energia SpA

(Lieta C-205/08)

(2008/C 209/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Umweltsenat

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Umweltanwalt von Kärnten

Atbildētājas: Kärntner Landesregierung, Alpe Adria Energia SpA